

bejderne som Helhed ind under Ulykkesforsikringsloven, og at vi vilde dække over, at vi ikke havde gjort det. Der er imidlertid ingen naturligere Ordning end den her foreslaaede, at begynde med at forpligte Arbejdsgiverne over for Arbejderne i de farlige Erhverv. Hvis man vil ulykkesforsikre Landbruget, er det dog givet, at dette ikke paa nogen Maade er den foreliggende Basis, de Herrer ville vælge. Her er ikke nogen Sinde faldet nogen Udtalelse om, at man skulde ønske at ordne en eventuel Landbrugsforsikring paa Grundlag af den individuelle Forsikringspligt eller Ansvarlighedspligt hos den paagældende. Vi talte meget om dette Spørgsmaal i Fjor. Man vilde den Gang lade Hartkornet betale det. Naar det nu er givet, at Udgiften ikke skulde fordeles efter Arbejdslønnen, hvad man fra de Herrers Side ikke har ønsket, da det vilde ramme smaa og store paa samme Maade, og de store formenes at kunne bære denne Ulykkesforsikring i overvejende Grad, men derimod at den skulde fordeles efter Hartkornet, saa er det en ganske anden Basis end den foreliggende. Hvorledes skulde det overhovedet være muligt at faa en Landbrugsforsikring ordnet gennem denne Lov? Der er aldeles ikke noget at anke over, fordi der intet særligt findes om Landbruget i denne Lov. Det ærede Medlem har ikke nogen Berettigelse til at sige, at man har villet dække over det, at man med Forsæt har udeladt Landbruget. Det egentlige Landbrug er der jo ikke Plads til i en Lov, der handler om Industriens farlige Erhverv. For Landbrugets Vedkommende maatte Sagen ordnes paa en hel anden Maade. De Herrer have selv udtalt, paa hvilken Maade det skulde ske, og det var en saadan, som aldeles ikke lignede denne. Da det synes, at de, som arbejde for denne Lov og forhaabentlig sætte den igennem, nu skulle angribes politisk set, fordi de ikke tog Landbruget med ved denne Lejlighed, men kun Industriens Arbejdere, som endda ere de bedst lønnede i Landet, men udelukke Landarbejderne, som have lavere Løn og længere Arbejdstid osv., og at dette altsaa skal være Parolen, naar denne Sag, hvad der fremgaar af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds's Udtalelser, skal gøres til en politisk Sag, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det efter min Opfattelse — og jeg tillører jo hverken det moderate Parti eller Reformpartiet — vilde være aldeles uforsvarligt for nærværende Tid overhovedet at optage

Landbruget i en Ulykkesforsikring. Naar de Herrer nemlig ikke kunne benytte det her foreliggende Grundlag, og det kunne de ikke, vil det for et hvilket som helst andet Grundlags Vedkommende være ganske nødvendigt at erhverve statistiske Oplysninger om, hvad en saadan Landbrugsforsikring vilde koste. Det kan ikke hjælpe, at man som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) taler om de 130,000 Kr., hvorfor Arbejderkommissionen i 1885 mente at kunne forsikre en mindre Kreds af Landbrugets Arbejdere, eftersom man vil have Kredsen udvidet til at omfatte dem allesammen, og naar man maa indrømme, at det Materiale til en Ulykkesstatistik, der den Gang forelaa, aldeles ikke nu kan strække til. Der er al Grund til at tro, at det vil vise sig at være en meget mere bekostelig Foranstaltning end den, man i sin Tid havde for Øje. Jeg har for mit Vedkommende, for at det kunde staa klart, hvad jeg i Diskussionen med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds om dette Spørgsmaal fremførte som min Formening, ladet mine Paastande og Beregninger derom trykke, og jeg stiller dem til Disposition for enhver, der ønsker dem. Hvis det da skulde vise sig at være uforsvarligt paa ny at foreslaa den Forsikring imod Landbrugets Ulykkestilfælde, som tidligere har været foreslaaet, fordi man ikke ved, om Udgiften pr. Td. Hartkorn vil komme til at dreje sig om 50 Øre, 1 Kr., 3¹/₂ Kr. eller maaske om 5 Kr. pr. Td. Hartkorn om Aaret, alt i Forhold til ikke blot Forsikringens Størrelse og de forsikredes Antal, men ogsaa i Forhold til Ulykkestilfældenes Antal og Omfang, maatte det første Skridt, inden man taler om Landbrugets Forsikring, dog virkelig være at faa undersøgt, hvorvidt de af mig fremsatte Formodninger og de fra anden Side fremsatte Paastande om, at Udgiften vil andrage saa og saa meget eller maaske kun en Tredjedel deraf — for der er netop en enorm Forskel til Stede i den Henseende — maa antages at være rigtige. Naar de Herrer have faaet oplyst, hvem Landbrugets Forsikring bør omfatte, hvor mange Ulykkestilfælde der kan antages at ville indtræffe, og hvilken Livrenteerstatning man vil give, da vil der først være Anledning til at tale om Landbrugets Forsikring. Jeg tror virkelig ikke, at der er Anledning til at skændes derom paa Valgtribunerne, thi de Herrer, der ikke have foreslaaet den nu ved denne Lejlighed, komme virkelig kun til at disputere